

TIFFANY DOP

Tjibbe Veldkamp

Tiffany Dop

© 2021 Tjibbe Veldkamp
Omslag en boekverzorging: Eveline Verburg

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v., Vijverlaan 48,
3062 HL Rotterdam, 2021
ISBN 978 90 477 1367 8
NUR 284

Tiffany Dop verscheen voor het eerst in 2009 bij Lemniscaat onder dezelfde titel. Voor deze nieuwe uitgave is het verhaal herzien.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Druk- en bindwerk: Wilco, Amersfoort

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt en verouderingsbestendig papier en geproduceerd in de Benelux, waardoor onnodig en milieuverontreinigend transport is vermeden.

Kijk voor spelletjes, lessuggesties en meer op:
www.lemniscaat.nl

1

Ik was dertien en wilde een baby. Ik trok de deur van de flat achter me dicht en dacht: als ik straks thuis-kom ben ik zwanger. Ik klom over de balustrade en sprong naar beneden. Niet gevaarlijk, want we wonen op de eerste verdieping.

Het was nog vroeg, maar toch was het al warm, te warm om het hele eind naar het centrum te ren-nen. Ik deed het toch. In de buurt van de flat kenden mensen me. Ik wilde geen kind van een bekende. Zo iemand wilde later misschien de vader uithangen en dat was even niet de bedoeling. Ik wilde een kindje voor mij alleen.

Ik had nooit geweten dat ik dat wilde. Eigenlijk was het ook niks voor mij. Ook kinderen die niet zelf met mij gevochten hadden, kenden mijn naam: Tiffany Dop, bats veur de kop. Niemand van hen zal ooit gedacht hebben: die Tiffany Dop wil vast graag een kindje. Maar dat wilde ik dus wel. Ik had het net die ochtend bedacht.

Nu denk je misschien: Tiffany Dop, zou je daar niet een nachtje over slapen?

Nou nee. Een baby zou helemaal geweldig zijn! Beter dan geld of mooie spullen of goeie cijfers. Al die dingen kwamen niet eens in de buurt! Ik wist het helemaal zeker. Waarom zou ik dan wachten?

Toen ik bij de Grote Markt was, ging ik op een bankje van een bushalte zitten om uit te hijgen.

Mannen fietsten langs.

Ik vond mijn babyplan helemaal geniaal, maar er was één minpuntje. De seks. Daar had ik weinig zin in. Ik had het nog nooit gedaan. Ik had zelfs nog nooit echt gezoend. Maar zonder seks werd je niet zwanger, voor zover ik wist. Dus het moest maar even.

Meer mannen fietsten langs. Nette mannen, in schone shirts met korte mouwen. Sommige met kof-fertjes op hun bagagedrager, andere met leren tassen aan het stuur. Allemaal hadden ze haast. Thuis had ik porno gekeken. Leerzaam, hoor. Wist jij bijvoorbeeld dat seks soms vreselijk lang duurt? De vraag was of deze mannen daar wel tijd voor hadden. Ze gingen vast naar hun werk. Zouden ze het erg vinden om te laat te komen?

Een wagentje van de gemeentereiniging reed met veel lawaai achter mij langs. Een man in een oranje pak liep ernaast. Hij had geen haast. Hij sleepte een bezem achter zich aan. Toen hij voorbij was, stond ik op en volgde hem. Hij had iets van een filmster of een popster, hij was groot en sterk, en had van dat gebleekte haar. Ik keerde om en liep terug naar m'n bank. Ik wilde geen sterke man. Als het op vechten uitliep, moest ik wel een kans hebben. Niet dat ik wilde vechten. Maar het was wel iets om rekening mee te houden.

Ik zocht dus een slappe man, zonder haast. En het zou ook fijn zijn als hij een beetje schoon was. En als ik nou moest kiezen? Had ik dan liever een vieze slappe of een sterke schone?

Ik zou wel zien.

Ik zat op mijn bank in de bushalte en keek en keek, maar een geschikte kandidaat zag ik niet. Misschien moest ik naar het Noorderplantsoen. Bij de vijver met de twee fonteinën zaten vaak zwervers in het gras. Haast hadden ze niet. En er was vast wel een slappe bij. Alleen waren ze misschien niet erg schoon.

Net toen ik dat had bedacht kwam er een man langs, met een ouderwetse gleufhoed op. Hij scoorde goed! Hij leek schoner dan schoon – ik rook zelfs een mannengeurtje, ik bedoel parfum of zo. En hij leek me tamelijk slap: hij was maar iets langer dan ik en hartstikke mager, dus veel zwaarder dan ik kon hij niet zijn. Alleen op ‘haast’ scoorde hij slecht. Hij liep met snelle, kleine pasjes. Ik ging achter hem aan. Hij liep in de richting van de Oosterstraat. Ik volgde op een paar meter afstand. Zou ik hem aanspreken? Of zou ik wachten om te zien waar hij naartoe ging?

De man sloeg linksaf, de Poelestraat in. Halverwege bleef hij staan – voor een café, zo te zien, met dichte gordijnen. Ik bleef ook staan. Sleutels rinkelden. De man maakte één, twee sloten open en stapte naar binnen. Voor hij de deur achter zich dicht kon trekken, was ik langs hem naar binnen geglipt. Ik stond in een donkere kroeg. Links tafels met stoelen die er omgekeerd op stonden, rechts een bar.

De man zette zijn handen in z'n zij. Ik geloof dat hij iets wilde zeggen, maar ik trok mijn nepnikes uit en dat hield hem stil.

Iets waar ik goed op gelet had toen ik porno keek, was: hoe begin je met seks? Dat was verrassend simpel. Het ging zo: iemand kwam een kamer binnen of een lift of wat dan ook. Daar was dan iemand anders. En dan begonnen ze gewoon! Je hoefde niks te zeggen. En

je kon kiezen uit zoenen of meteen uitkleden. Ik koos dus voor het laatste. Met uitkleden had ik meer ervaring. Ik trok m'n spijkerbroek uit en stapte uit mijn onderbroek. Mijn T-shirt hield ik nog even aan. De boodschap kwam zo ook wel over.

'En wat is hiervan de bedoeling, als ik vragen mag?' zei de man.

Nee hè, dacht ik. Kan ik alles een beetje uit gaan leggen!

Ik wees naar zijn broek, een keurige zwarte met een vouw, en gebaarde dat hij hem naar beneden moest doen. En toen schrok ik me hartstikke dood, want naast me bewoog iets. Het was een hondje. Alleen maar een hondje met hangoren dat zich uitrekte. Hij stapte met stijve poten uit zijn mand en kwam naar me toe. Zijn oren sleepten over de grond. Hij snuffelde aan mijn knieën en toen aan mijn kruis.

'Freddybennie!' zei de man met de hoed streng. 'In je mandje!'

Freddybennie negeerde hem. Ik probeerde hem terug te duwen naar zijn mand, maar hij ontweek mijn handen, want het was echt mijn kruis waar hij aan wilde snuffelen. Ik draaide hem mijn billen toe. Dat vond hij leuk. Hij begon om me heen te springen en te blaffen. Zo draaiden we samen een paar rondjes.

'Hou op, alsjeblieft!' De man met de hoed probeerde de hond te pakken, maar die liet zich niet vangen. 'Freddybennie mag zich niet opwinden!'

Ik snapte niet waarom niet, en eigenlijk had ik er wel lol in, maar goed, ik was hier tenslotte niet gekomen om rond te springen. Na een paar laatste rondjes ging ik op mijn knieën zitten. Freddybennie ging voor me liggen en liet zich over zijn buik aaien.

‘Hij is al twaalf en een half, hoor,’ zei de man. ‘Opwinding is helemaal niet goed voor hem.’ Hij probeerde de hond weer naar zijn mand te duwen, maar Freddybennie had daar geen zin in. Terwijl de man hem commandeerde, smeekte en dreigde, begon hij weer vrolijk blaffend om ons heen te springen.

Iets zei me dat dit baasje en ik vandaag geen seks zouden hebben. Dus ik trok mijn kleren maar weer aan. Freddybennie kreeg intussen genoeg van het gedoe en kroop terug in zijn mand. De man knielde bij hem neer, sloeg zijn armen om hem heen en fluisterde tegen hem.

‘Dat was gezellig,’ zei ik. ‘Tot de volgende keer maar weer!’

‘Wacht even,’ zei hij, terwijl hij overeind kwam. Ik geloof dat hij opgelucht was dat ik mijn kleren weer aanhad. ‘Wil je wat drinken?’

Waarom niet? Op een kruk dronk ik een chocomel uit een flesje. De man had de gordijnen opengetrokken en gele muurlampjes aangedaan. Nu stond hij achter de bar en dronk kleine slokjes thee. Zijn hoed had hij nog op. Ik rook zijn parfum – of hoe dat bij mannen heet.

‘Wat was dat nou, daarnet?’ vroeg hij.

‘Zin in seks.’ Dat ik een baby wilde, ging niemand iets aan. Hij trok zijn wenkbrauwen op, maar zei niks.

‘Heeft u wel eens seks gehad?’

‘Meisje...’ Hij keek me ondeugend aan. Ik geloof dat hij bedoelde dat hij al on-voor-stel-baar vaak seks had gehad. Mij hield hij niet voor de gek.

‘Heeft u nog tips? Hoe je het kunt krijgen?’

‘Hoe oud ben je?’

‘Bijna veertien.’

‘Zoek iemand onder de zestien. Niemand wil naar de gevangenis. En trek alsjeblieft iets anders aan. Een jurkje, een rokje, een bloes...’ Hij maakte twee knoopjes van zijn witte overhemd los en leunde voorover op de bar, zodat ik in z’n overhemd kon kijken. Ik zag de botjes onder zijn vel, zo mager was hij.

‘Denk aan de drie b’s!’ fluisterde hij. ‘Welke b’s?’

‘Borsten, billen, benen. Begrijp je? *Be sexy!*’

‘Is dat nodig?’

‘Natuurlijk niet!’ riep hij uit. Hij maakte zijn knoopjes weer vast. Het ene moment leek hij beledigd, maar het volgende moment keek hij weer ondeugend. ‘Maar het helpt...’

Voor ik wegging, keken we nog even bij Freddy-bennie. Hij sliep als een croissantje, met zijn staart bij zijn grote oren. Hij zag er lief uit. Maar ik had toch liever een baby.

Ik zal vertellen hoe ik op het idee was gekomen.